

C I T H Æ R O N
A C A D E M I C V S

Maturos Autumnali tempore producens

F R V C T V S.

I N G E N V I S I X. P R I M Æ L A V R E Æ
C A N D I D A T I S,

D V M

Per Excellentissimum ac Doctissimum Dominum,

M. VALENTINVM IOANNE
MAZVRKOWIC,

Philosophiæ Doctorem, & Collegij Minoris

PROFESSOREM,

I N

CELEBERRIMO ALMÆ ACADEMIÆ CRACOV:
A T H E N Æ O.

Primâ in Artibus & Philosophia Laureâ ritu solenni

I N S I G N I R E N T V R,

Amoris & gratulationis ergò

A

VALENTINO IOANNE BILANSKI,

Eiusdem Laureæ CANDIDATO,

Festiuo Citharæ applausu

D E D I C A T V S.

Anno Domini, 1666. Die 23. Octobris.

C R A C O V I Æ,

Apud Heredes & Suc: LVCÆ KVPISZ, S. R. M. Typogr.

IN STEMMA GENTILITIVM,

Perillustri & Admodum Reuerendi Domini,

Flammiger inuicti LEO roboris, æstuat ore,
Totus inextincto pectoris igne calens.
Nam quoties ignesq; pios zelumq; requirit,
Sacrum defensæ Religionis opus;
Pro candore, fide vera pietate Deoq;
Flammis non verbis vitur iste LEO.

CHRISTOPHORVS MYSCZYNSKE
Primæ Laureæ Candidatus.

XVII-7523-III

Perillustri & Admodum Reuerendo Domino,

D. STANISLAO

A B R Z E Z I E

W O I E N S K I,

CANONICO CRACOVIENSI, S. R. M. Secr: &c.

PATRONO OBSERVANDISSIMO.

*Atumnales erudita Palladis Iagelonica opera
productos fructus; meo autem vicinꝫ adumbratos calamo;
cum nondum ita maturos videam; vt satis se ipsi, suo gu-
stu, cultissimo literati seculi nostri palato sint commendatu-
ri: Tibi Perillustri & Admodum Reuerende Domine;
promptissimā in obsequium veneratione, offero presentoꝫ.
Scio quidem infra dignitatem Tuam munusculum esse; mi-
nusꝫ quam vt tanti Viri in conspectum prodeat: cuius exi-
mia elegantis naturæ ornamenta, pleno cursu, ad fortunatum altissimarum digni-
tatum feruntur culmen: vel ideo tamen illud deferre proposui; quod sperem Splen-
dorem illi à Te accessurum. Habent enim hoc præcipuum illustres magnorum Viro-
rum splendores; vt minoribus etiam rebus si quæ illis applicentur communicent lu-
cem: nec vnquam fulgentissimam spargunt claritatem, quin ea etiam in vicina de-
ruietur. Vt hoc etiam huic opellæ meæ euenturum sperem, an non insignis Tua
prudentia, eruditio, humanitas id euincunt? Rarum est ita penetranti aliquem in-*

dicio præcellere, ut difficilissima quæq; negotia, facillimè planissimæq; cum publico plausu, expedire possit. Tu incomparabili dexteritate, ita in cunctis arduis functionibus occuparis, ut gloriôsè à Te ad exitum deducantur. Principum certe in Polonia nostra Virorum, ita de Tua dexteritate erexisti iudicia, ut ea semper adimpleres: magnumq; in omni re momentum in publicis functionibus, in Te esset constitutum. Iam Eruditionem quis vilius te, bono publico impendit? Sapientissimi peccatoris censu ita emines, ceu nihil aliud inter tot Tuae ornamenta Tibi ad gloriam, alijs ad Exemplum, quod tantò affectu diligeres, superesset. Miramur in Te pulcherrimam florentis eloquij venustatem in extemporalibus etiam sermonibus Tuis: pondusq; illud verborum, quod cæteris in ore nasci videtur, Tibi, etiam cum subito loquendum est, è pectore cum stupore admirantium depromitur. Iam Humanitas, quæ Te ad omnium demittis affectus, ita in Te clara testataq; est; quemadmodum in illustrissimo illo sydere, & syderum aliorum illustratore Sole, lucem intuemur. Litteratorum certè ita pronus indulges amori, quasi nihil liueri carius in omni Vita habeas, quæ certè singularis & magnanimæ mentis consciæ sibi præclarissimarum actionum testis virtus est. Ut enim à felici & perenni fonte lympha scaturiens, si se grato murmure, flexuq; sinuoso, iungat flumini; prono cursu fertur in mare: ita opera quæ à Heroico anima fluunt, si se promptissima inclinatione, litterarum litteratorumq; iungant affectibus, ne quicquam resstantibus invidiæ ventis properant ad æternitatem. Cum ergo & me minimum earum cultorem profitear, patieris Perillustis Domine me tantisper in conspectum prodire Tuum, Tibiq; debitum meum cultum, officium, obsequium, contestari: animoq; heroico id est leto & hilari, hoc qualequale est munusculi accipies, rudimentum laboris & operis mei: quod ut non sit luculentum virtutum Tuarum; est certe mei affectus & prone in Te submissio-
nis sincerissimum monumentum.

Tuæ Perillustis & Admodum Rûdæ Dominationis

Cliens & æternum deuotus

VALENTINVS BILANSKI,
Primiæ Laureæ Candidatus.

ODE

ODE VOTIVA
D. IOANNI CANTIO

Eximio Almæ Academiæ Crac: Patrono,
ET TVTELARI.

Hæbe qui Doctas Helicone celsò
Collocas mentes, meritis secundas
Pangimus laudes: animo serenos

Incipe cantus.

Atque pulsantes fidibus sonoris,
De Cithæronis Viridantis aulâ

Virgines mittas; resonante plectro

Dulcia plaudant;

CANTIVS. Præses renitentis horti,

Est IAGELONIS Vigilansq; custos

Carmen huic cantent, modulante chorda

Fontis alumna:

Huic ferant Lauros, comites Mineruæ,

Huic canat Pæan, decus omne Pindi:

Huic Pòëtarum generosa proles

Carmina fundat.

Orpheus suavis Citharædus olim

Ac Arionis Lyra struxit Arces

Condedit Magni IAGELONIS aedes

Gloria CANTI.

Floret hîc virtus, pietasq; verum

Hîc decus servat gelidisq; in oris

Hîc Togatorum viridante surgit

Pallas honore.

Quicquid

Quicquid ad summum decus inter omnes
Sarmatas venit Tibi magne Doctor,
Debet æterno sociata nexu

C R A C I A Pallas :

Tu Sacrum præstas Columen Togatis,
Prole facundam facis ipse Matrem,
Totq; Doctorum virides Corymbos

Tu PATER auges :

Laureas cætus Tibi debet omnis,
Eruditorum; Tibi Nostra supplex
Debitos reddit meritis honores,

Fertq; Coronas.

Hæc feras, gratâ capiasq; mente
Vota : quæ Nostro damus ore cuncti,
Post vbi fructum cumulabit horrus

Te manet omnis.

Clarissimo & Excellentissimo Domine,

M. VALENTINO IOANNI MAZVRKOWIC,
Philosophiæ Doctori, Collegij Minoris Professori,
Artisticæ Facultatis pro tunc DECANO nunc Promotori dignissimo.

Symbolum debite gratitudinis offert Auctor.

Q Vò pergis resonans vertice de Tuo,
Plectris, suaue melos, Castalidum cohors
Quo, promissis Citharas dic
Latonæ soboles pia ?

Ad vernantia nunc iugera scandimus,
C R A C I ; fructiferæ sunt quibus arbores
Qui curator earum est
Illi tam modulabimur.

Hûc

Hûc Præses teneras duc Tibi Virgines
Nymphas ac Satyros capripedes simul
 Illis incipe primus
 Cantum de fidibus Lyrae :

Plantarum vigilans insidet omnium
Curator : veterum quem Toga contegit
 Docta voce disertus
 Suadae nectare præpotens :

MAZVRKOWIC ei grata rependite
Musa: carminibus debita, ab intimo
 Gratantes animo quod
 Dignis crescat honoribus.

At nunc Aonios percipe Tu sonos?
Plantæ, quos teneræ dant Academici
 Horti; fructibus his sint
 Gratæ pectoribus Tuis.

Nam vis tanta Tui est ingenij simul
Fandi : Tullius vt progeniem vocet
 Te miratur ab alto
 Suadae cum referas sonum.

Nodos Stoa suos difficiles Tibi,
Belle conciliat : mentis acumine,
 Dat natura benignè
 Et subtilia soluere :

Tu Demosthenis es, dulcis Isocratis
Vndans eloquio fons ; Tibi dant locum
 Inter Romulidarum
 Sellas atq; Togas Viri ;

Sic ornatus ades dotibus INCLITIS
Quas, nec larga potest sufficientius
 Effari modo musa
 Summis laudibus addita.

Ergo

Ergo Phæbe Tuis plectra sororibus
Pindo ferre iube, præcinat ocius
Rupes Thespiadum dans
Cultori omni sonum decus:
Tu Curator eas crescere fac diu,
Ad sublime decus quæ Tua frondibus
Longo tempore stipant
Rectis facta nitentia.

CLARISSIMIS ET EXCELLENTISSIMIS DOMINIS,

Clarissimo & Admodum Reuerendo Domino,

M. IACOBO BALTAZAROWIC, Philosophiæ Doctori & Profess:
Collegæ Maiori Canonico & Concionatori ad S. ANNAM.

Excellentissimo & Doctissimo Domino,

M. IOANNI RVDZKI, Philosophiæ Doctori, & Professori,
Protonotario Apostolico Collegæ Minori, Eloquentiæ Ord-
nario Professori, Contubernij Iageloniani seniori,
Examinatoribus dignissimis.

Debitum obseruantia munus offertur à Poëta.

O bina CRACI, progenies Virum!
Præcincta Lauru cernite tempora
Autumnus instat pomifer iam
Dum legitis cereale semen
Vobis coronas arbore de noua
Donamus omnes, serraquè Myrtea
Vobis dicamus, laureata,
Nunc diademata gratiarum:
Nam cura vobis maxima præfides,
Horti Togatorum & labor intimus
Vt crescat Autumno Cithæron,
Hic Academicus in racemis.

Hos inde

Nos inde vestro symbola pectori,
Nouena proles Palladis inclytæ,
Grati damus semper colentes,
Obsequijs meritos labores.

Tu prima nostri gloria Carminis
O DOCTE CRACI, quem Toga cinxerit;
BALTAZAROWIC frondet in Te
Perpetuis honor à Camænis,

In Te redundans fons latet Eloquî,
In Te supernum Pompilij decus
Cultusq; Diuûm, summa merces
Pro meritis renitente Olympo.

Quicquid Parentis fit genio boni,
Celauit in Te, pectus amabile,
Scientiarum dote Sacra,
Et solida pietate plenum :

Tu non retardas nostra, laboribus
Fulcire magnis agmina, quin Athlas :
Ergo cape à plantis coronam
Primitias fruticumq; doctas.

Sincera cordis nunc aperit Tibi,
Præclare RVDZKI quilibet intima,
Virtutis augmentum reportes
Vocibus vnanimis precamur :

Ætate longâ Craciadum Domo
Crescas virentes cùm frutices modo
Deducis ad maturiores
Ingenio Studioq; fructus :

Te Stoa doctis annumerat Viris
Cedunt Stagyræ Principis ardui,
Quos ipse prudenter resoluis,
Iudicio meliore nexus,

Polles vt olim Doctor Achilleus
Vel Nestor amplis Viribus Eloqui
Inter Cathedras eruditæ,
Per Lechiam IAGELONIS Aula;
Hinc iure summam laudis adoream
Comprendis inquam, cum cerealia
Adfunt; Virentes, plantulæ iam
Emeritos cumulant honores.
Nunc ergo Cynthi carminis arbiter,
Ter trina tecum numina duc modo?
Iam fecta comportent amæna
Temporibus niueis Virorum.
Quæis gratiarum debita soluimus;
Et vota plectris mille sonantibus
Ad festa cuncti laureata
Vnanimi geminamus ore.

I. V. D. IACOBO ROGOWSKI,
Pala Arbor offertur.

*Hæc est suauitate insignis, cuius fructu sapientiores Indorum
viuunt, qui Ariena dicitur.*

LEMMA. Hoc habet & superat. *T pot:*

Heroum laudes quæ Musæ ritè potestis,
Promere; quæso vices nunc retinete meas.
Herculis haud magni, non Xerxis dicite facta,
Nec Macedo vestrà sit celebrandus ope;
Ast clarâ genitus ROGOWSKI stirpe Parentum,
Qui virtute, probis moribus atq; nitet.
Vocibus Aonides vestris decoretur amænis:
Nam vobis Studij tempora prima dedit,
Pulchraq; florentis signauit dona iuuentæ
Cui sedit roseis Suada diserta labris.

Porrigit

Porrigit en merita Tibi Casta Thalia coronam
Quam gratò capias Palladis alme tyro.
Iam tibi Castalides gratantes corde serèno
Vocibus acclamant, Hoc habet & superat
Succos & suaves fructus tua germinet arbos
Germinet Eloquium Nestoreosq; fauos;
Virtutes Patrias referas vt pectore docto
Sisq; decus generis delictumq; Tui:
Sis carus Themidi, Suadae mera sisq; voluptas
Vt merces Studij, sit Tibi celsus honos.

II. V. D. CASIMIRO IOANNI BRYSZKOWSKI.

*Laurum Parnassiam efficacis auxilij, in numinum afflatu
& futurarum rerum praesagij dicat.*

LEMMA. Venturi Praescia Laurus de raptu Proserp: Claud.

MAturos frutices tulerit iam Laurus Apollo
Valde adamata Tibi;

Festina nitidos, Heliconis linoitò montes,
Ad iuga Craciadum.

Hortis florigeris redolescit Daphnis amana
Phæbe gradum celera:

BRYSZKOWSKI CASIMIRVS in altis constitit aruis,
Nobilitate virens:

Creuit magnanimos imitando fontis alumnos,
Omnibus in studijs.

Floret, cum meritis vigeat praestando labores.
Et comitando Viros

Doctos, Argolicæ ditioris, qui numerantur
Eloquio memores:

Aurea victricis, nam cum facundia linguæ
Ora diserta ferat;

Eloquio studioq; pares, prensare Coronas
Munera tanta decet

Iam donata Tibi merito est Parnassia Laurus,

O CASIMIRE modo!

Sis ergo redolens nobis, & Apollo benignus

Vocibus esto meis:

VENTURI remanens tua semper PRÆSCIA LAURVS

Obtinet hūce locum:

Tu fac; ut modulantia sistant plectra dearum

Vertice Craciadum;

Ornent fructiferam, solito de cespite Laurum

Quæ Tibi digna ferat:

Aptaq; , Maiorum meritis encomia laudis,

Vt velut eximio

Sanguinis excellis, sic & Virtutis honore

Pulchrius emineas.

III. V. D. CHRISTOPHORO MYSCZYNSKI.

Cyperum Ægyptiacam Vouet. Arbor est ocçissima protinus enim floret

& semen profert semine Coriandri candido & odorato abundans

LEMMA. Celer virtutis cursus Cicero.

QVam laudare cupis mea?

Dulci Pieridum pectine Sicelis?

Plantam; quam vel Aricia

Vernans sylua capit montibus arduis,

Aut Dodona suis tegit,

Sacris Chaonijs frondibus insuper;

En frondens oculis inest

Arbos! Craciaco nixa cacumine

Cui flores celeri modo

Cum fructu subito collibus his nitent;

MYSCZYNSKI per originem:

Florescens Atauis quam trahit à suis:

Hæc prosapia clarior

Plantà,

Plantâ, quando niter, non alijs tamèn
 Consecrata manens Dijs :
 Non Marti rigido, non Berecynthia ;
 Ast Musis Heliconijs,
 Vouit tota sui pondera temporis,
 Hoc in vertice florido
 Reddens continuos pro studijs dies :
 Nam portans pueritiæ
 Prætextam teneræ ; Filia tunc Iouis,
 Stillabat roseos fauos
 Labris ; perficiens illius indolem ,
 Magnis artibus inclytam.
 Præstans oris adest Eloquij decus
 Illi : quò supereminet
 Omnes mellifluâ, flectere qui queunt
 Linguâ cor , animos simul
 Quapropter simili laudis adoreâ
 Sic donatus ab omnibus,
 Nobis : ceû Fabius de Vrbe Quiritium.
 Omnes quando quidem dies
 Musarum vigili dedicat otio :
 Nec non Mercurialibus
 Adstat sapè Viris Terhyos vt puer ,
 Aut Crassus memorabilis.
 Curis ergo vacat dum sapientiæ,
 VIRTVTIS CELERES agit
 Cursus Cyperus hæc fructibus inclyta ;
 Iàm nunc desine quærere
 Lucos umbriferos Sicelis ô mea ?
 MYSCZYNSKI Tibi sit frutex
 Vernans : hunc viridî condecora modo ,
 Laurû, connumerans eum ,
 Celsis arboribus nunc Iagelonicis.

IV. V. D. FRANCISCO SZELIGOWSKI.
*Palmam Orientalem consecrat, cuius fructus dulcis est succus &
folia nunquam decidunt.*

LEMMA Hoc exsto quod gesto. Gueuarr.

Soluite plectra Dea nobis, Citharastæ, mouete
Quas superus Pindi mons adamatus habet.
Accelerate modo iam nostras ocios oras:
Linguite Parnassî protinus oro iuga.
Palma nitet doctis, semper speciosa Camænis,
Qua viret in Lechico, nunc generosa solo;
Nobilium SZELIGOWSKI de sanguine natus,
Quem virtutis honor scandere celsa iubet.
Palma nitet velut quæ semper nititur altum;
Nam clavis etiam moribus alta petit.
Captus amore Tuo, celsas complectitur artes;
Fausa Iagelonis Nobilitate domus:
In Te Palladys excelluit artibus ille,
Rostra super suada per Cathedrastæ sophum?
Contuleratq; suos animas, ubi grande Poloni
Emporium studij: Thespiadumq; latex.
Et benè Craciacis in campis semina recit
Nam decorat largis frugibus, arua modo.
Florebit viridans Academicus ecce Citharon,
Cum SZELIGOWSKI laurea ferta geris.
Lemma Tibi meritò recites. Hoc gesto quod exsto.
Exstas palma virens munera grata seras:
Insuper & succum suauem profundis ab ore,
Eloquio prastans, Tullius alter eris:
Nec folijs fama vlla tempestate carebis,
Decidet haud vernans conspicuumq; decus;
Quod Tibi Maiorum peperit de sanguine virius
Quodq; Togatorum publicus ornat honos.

VI. V. D. MARTINO STRYKIEWICZ.
*Crategos dicatur cuius flore aquam glaciari tradit Pithagoras sata
in domo aut villa veneficia arcet.*

LEMMA Necat nè noceat. *Petrar.*

Non sibi laudes meruit, celebri
Arte Musarum, sapiens Apelles,
Picta nec famæ, tulerit tot orbi
Zeuxis imago.
Quod Tibi dignas meritò parasti
Ipse nunc voces, hominum labori
Ac probis virtutibus, ô STRYKIEWICZ
Grate Camænis.
Quippè sacrasti spatium iuuentæ
Artibus Phæbi; vigilansq; toto
Pectoris sensu, numerosa Stoæ
Dona tulisti:
Te Iagelonis renitentis horti
Accipit vertex decoratq; pulchra,
A modo Lauri; tibi iam Sororum
Occidit agmen:
Scande iam felix soboles Mineræ,
Culta Doctorum iuga Laureasq;
Prænde vernantes Tibi, quas meretur
Inclita virtus.
Cresce sublimi veneranda Monte
Arbor: & fructus referas recentes
Maximis donis Superum beatas
Siste per ævum.

VII. V. D. MARTINO BOCHENKOWSKI.
Esculum donat, cuius fructu homines ætatis aurea vescébantur.

LEMMA Sic in perpetuum. *Tipos.*

Mos fuit antiquis seruatus Ciuibus olim,
 Qui summum gererent, orbe patente locum:
 Visere praestantis, qui culmina vellet honoris,
 Virtutis fuerant tecla petenda prius.
 Ast ego Romuleas, video te noscere leges
 Clare BOCHENKOWSKI, non prius alta petis?
 Herculeis donec virtutibus ipse redundes,
 Tum Quasitus inest arte, laboris honos.
 Ergo quot Hybla, suis tribuit de montibus herbas,
 Tot cape signa Tibi perpetui dec:oris
 Atq; vive nitido diuturnus vertice nostro,
 Hoc tibi Pierides, Arbor amana canunt.

VIII. V. D. ALBERTO KRZEMINSKI.

Larix donatur, qua vi ignis, nequaquam consumitur, imò resistit.

LEMMA. Sic spectanda fides. Tipot.

FRondet celsa Larix, en Academicis
 Aruis, cui penetrans nec minimè suis,
 Ignis desidia, viribus obfuit.
 KRZEMINSKI silicis duritiem ferens
 Aduersus nocuos, artibus obices,
 Constans sapè fuit. Vos Aganypides
 Sertis florigeris cingite tempora,
 Illi de supero culmine plaudite:
 Frondet pulchra Larix innocuus cui,
 Inflammans vitijs, ignis adhæserat.
 SIC SPECTANDA fides. Lemma legas tuum,
 In causis grauibus, semper vt inclyte,
 Florens perman eas cum studijs simul;
 Donec planta Larix ignibus vsta sit.

IX. V. D. MARTINO FRANKOWICZ.
Loton Asiaticam consecrat. Hac est eximia proceritatis cuius suauitate fructus homines rerum omnium obliuisci dicuntur.

LEMMA. Dant & multiforam modulanda ad carmina Loton. *Belitia-*

Vastum quid Nemees Lucum memorem? Pholoeng,
Syluam? fructiferis virescens almus,
Vertex Craciadum plantis, redolentibus herbis;
Quae varijs hominum vsibus apta.

Nam floret nitidis ramis, Asiatica Lotos,
Et Citharis resonantibus adstat.

FRANKOWICZ, sacro Phabi modulamine promptus
A puero iuuenilibus annis,

Arbor Te poscit cantu, suauissima Lotos
Plectra ferens numerosq; canendi:

Iam tempus properes celsas Heliconis ad arces
Te iubet à modo, candida planta;

Artibus, ut vireas, Phæbo placeasq; Parenti,
Peruigili studiisq; decorus.

Omne decus reputes, docto certare labore,
Virtutisque referre coronas:

Quas Tibi dum voueo, dum gratulor, omnia Phæbi
Te cupio ornamenta sequantur.

CHRISTOPHORVS MYSCZYNSKI, Primæ Laureæ Candidatus

V. D. VALENTINO IOANNI BILANSKI.

Amoris fraterni & gratitudinis ergo occinit.

Vernantis Varijs arboribus modo,
Hortos Alcinoi, cernere qui cupit
Plantas Hesperides auríferas, ei
Cedunt absq; periculo.

Vel si seire volet pulcher Adonidis
 Quam campus fuerit; nunc Iagelonico;
 Hortum purpureis, vertice consitum,
 Lustret spontè rosarijs:
Sed quem composuit non Babylonix
 Urbis sceptrā ferens, docta Semiramis,
 Aut Cyrus veterum clarus originè;
 Ast Phæbi soboles vigil!
In quo tot roseos carpere sat licet
 Flores; quot teneræ montis Hymettij
 Sunt plantæ, innumeris plenus odoribus
 Mons hic vernat Apollinis:
Quis confecit eum? sanguine Nobili,
 BILANSKI genitus: Castalius latex,
 Vndis à puero dulcè liquentibus
 Quem nutriuit ad ardua:
Ilum fatiloquus Leucadius colit,
 Illi culta cohors Pieridum fauet,
 Huic Pallas, roseas, flexaminæ Deæ:
 Voces stillat ad omnia:
Sermonis Latij Tu Myrothecium,
 Cui vatū celebris fons placet Aonij,
 Et dulcis Charitum cum Cithara lepos
 Et Pindi melos aureum:
Quod fraternus amor dulci sonis canit,
 Plectris: cresce diu Palladis inclytæ,
 Vernans Progenies; plantaq; florida
 Doctis nixa laboribus,
Tu primam, meritò percipe Lauream
 Quem nectar Laticis Castalij beat
 Et vitæ faucant nectarij dies
 Et soles Tibi candidi.

FRANCISCVS SZELIGOWSKI Eiusdem Laureæ Cand.

V. D. VALENTINO IOANNI BILANSKI

Symbolum fraterni affectus contestatur.

Accelera nostrum BILANSKI Tu quoq; Montem,
Quem præclara domus, nobilitate beat:
Collige maturos meritò de iugere fructus;
Constans, cui fuerat continuusq; labor.
Nam Tibi Pierijs, vernabat pulcher in hortis
Ætatis genius, quem manet omnis honos.
Omnis honos virtute Tibi partusq; labore;
Quem meritò prensas, consequerisq; gradû:
Hic Tibi Maiorum decorabit sanguinis ortum,
Hic Tibi Palladij, pignus amoris erit.
O igitur Lechici vernans flos Palladis horti!
Ad fructus crescas nominis usq; Tui:
Et qui Thespiacos plausus carmenq; dedisti
Ad Laurus nostras dulcè sonante Heli.
Laudibus ipse Tuis viuas, Laurug; perennes
Sic florum Lechia, nobilis hortus eris.

Sub felicibus auspicijs,

Magnifici, Perillustri, & Admodum Reuerendi Domini,

M. STANISLAI
IVRKOWSKI,

SACRÆ Th. Doctoris, & Professoris, Proto-
notarij Apostolici, Præpositi S FLORIANI,
S. GEORGII in Arce Crac: & Opatou: Cu-
stodis, Studij Generalis, Academiae Crac:

PROCANCELLARI,

Ac interea RECTORIS
Vigilantissimi.

